

Sudabeh Mohafez

BURNING

ČESKÝ ROZHLAS

Výroba

Tvůrčí skupina Drama a literatura: vedoucí Martin Velíšek

Dramaturgie: Lenka Veverková

Režie: Natálie Deáková

stop.: max. 55 min.

vys.: říjen 2021

čas: 20:00

Český rozhlas Vltava

.....

KLUB ROZHLASOVÉ HRY

Sudabeh Mohafez

HOŘÍ

„I když je to moc zlé, může se člověk pokusit o to, aby ten druhý měl o něco menší strach, a to je láska.“

Všechno to začne výbuchem. Úspěšné hudební producentce Mané vyhoří byt, přežije jen zázrakem. Její psychický stav se ovšem i měsíce po katastrofě setrvale zhoršuje. Kdo je Ólina, která s ní vede vyčerpávající noční rozhovory? Kdo je Hjartan, který se Mané měl údajně potřebu pomstít? A kdo vlastně založil požár? Na povrch pozvolna vyhřezne hluboko zasutá minulost. Ta odhaluje obraz ženy, která je pod rouškou úspěšné, uznávané a nezávislé osobnosti zoufalou a fatálně osamělou bytostí. Psychologicky vystavěný thriller s detektivními prvky podává sugestivní zprávu o člověku, pro kterého byla kdysi hudba vším.

Knihu iránsko-německé autorky pro Divadlo Meetfactory zdramatizoval a pro Český rozhlas upravil Matěj Samec.

2021

CZECH RADIO

Production

Drama and Literature Creative Group: head Martin Velíšek

Dramaturge: Lenka Veverková

Director: Natálie Deáková

length: max. 55 min.

broadcast.: October 2021

time: 20:00

Český rozhlas Vltava

.....
RADIO PLAY CLUB

Sudabeh Mohafez

BURNING

“Even when it gets really bad, you can try to make the other one feel a little less scared, and that’s love.”

Everything starts with an explosion. The flat of successful music producer Mané goes up in flames and she miraculously survives. Months after the catastrophe, her mental condition is still deteriorating. Who is Ólina, who keeps having exhausting night debates with her? Who is Hjartan, who is supposed to have wanted revenge on Mané? And who set the flat on fire? The deeply buried past is slowly brought back to the surface. Under the guise of a successful, respected and independent person it unveils the image of a desperate and fatally lonely woman. A psychological thriller with crime story motifs presents a vivid portrait of a person for whom music used to mean everything.

The Iranian-German author’s novel was adapted for Meetfactory Theatre and for Czech Radio by Matěj Samec.

2021

POSTAVY

Mané

Ólina

Hjartan

Klára

Sebastián

Koralína

Jannik

Schneiderová

Hlas z dálky (1 slovo)

CHARACTERS

Mané

Ólína

Hjartan

Klára

Sebastián

Koralína

Jannik

Mrs. Schneider

Voice from the distance (1 word)

1.

Mané: Hoří. Wilskistrasse 56, blízko stanice metra Krumme Lanke. Jak se jmenuju. Mané.

Otevřít dveře bytu, okamžitě je zase zavřít. Dveře hoří zvenku, to znamená: devadesát krát dvě stě centimetrů velká plocha zasahuje do mého bytu a šlehá plameny. Dřevěná stěna nalevo od dveří hoří a hoří i podlaha u dveří a: ohnivý věnec.

Natáhnout si kalhoty, rychlostí blesku. Tričko si nechat na sobě, přes něj hodit vestu. Žádné pocity: jen se obléknout, rozhlédnout se. Už neexistuje hranice mezi tím, co je venku a uvnitř.

Nemůžu pohnout žádným svalem. Stát a rozhlížet se kolem sebe a poslouchat. Studio praská, šelestí. Nemyslet. Nic si nemyslet. Oči nechat zavřené, abych neviděla hudební nástroje, mixážní pult, počítače. Odhlučňovací kužely na zdech se roztékají, leptavý kouř.

Hrozné horko. Stěna mezi postelí a venkovním světem zmizela. Syčení posledních zbytků vlhkosti v prastaré dřevěné podlaze. Začnou pukát skleněné tabule. Otevřít dveře na balkon. Praskne okno v kuchyni. V koupelně. Svět se proměňuje v kouř.

Vyjít na balkon. Napravo a nalevo od balkonu žebříky opřené o zeď. Nejdřív jsou evakuováni obyvatelé půdních bytů: museli se vyklonit, jinak by se udusili, temně pochcípali, protože udusili temně černým kouřem, který se valí z mého balkonu.

Nemyslet na to, jestli kouř vydává nějaké zvuky.

Nahoře přelézá na žebřík paní Naumannová v lodičkách. Vypadá to, jako by ji hasič objímal. Ale ve skutečnosti jen stojí o několik příček níž a má kolem ní natažené paže jako nějakou kulatou, širokou klec a nedotýká se jí. Chrání ji, aby nepadla, a já přemýšlím o tom, že bych toho hasiče chtěla políbit.

1.

Mané: There's a fire. Wilskistrasse 56, near Krumme Lanke underground station. What's my name? Mané.

Open the apartment door, and close it straight away. The door is on fire from the outside, that is: a surface area of two metres by ninety centimetres is invading my flat and blazing. The wooden wall to the left of the door is on fire and the floor in front of my door is on fire too: a wreath of fire.

Pull on my trousers, at lightning speed. Keep my t-shirt on, put a jacket on top of it. No feelings at all: just get dressed, look around. There's no longer a border between outside and inside.

I can't move a single muscle. Standing and looking around and listening. The studio crackles, rustles. Don't think. Don't think of anything. Keep my eyes closed so I don't see the instruments, the mixer, the computers. The soundproofing on the walls is melting, acrid smoke.

Terribly hot. The wall between the bed and the outside world has disappeared. The hiss of the last remnants of damp in the ancient wooden floor. The windowpanes begin to crack. Open the door to the balcony. The kitchen window shatters. In the bathroom. The world turns to smoke.

Go out on the balcony. To the right and to the left of the balcony, ladders are leaning against the wall. The inhabitants of the attic apartments are the first evacuated: they've had to lean out, otherwise they would have suffocated, choking on the black smoke billowing from my balcony.

Don't think about whether the smoke is making any sounds.

Upstairs, Mrs. Naumann is climbing onto the ladder in her heels. It looks as if the fireman is hugging her. In reality he's standing a couple of rungs below her and has his arms stretched around her like a wide, circular cage, not touching her. He's protecting her from falling, and I'm thinking that I'd like to kiss the fireman.

A říkám si, že se musím naučit myslet úplně jinak, že láska je něco úplně jiného, než co jsem si dosud myslela, odteď vím přesně, jaké to je ji zažít. Takové. Takové, jak se cítím, když vidím toho hasiče s pažemi nataženými kolem paní Naumannové, tak, aby nespadla dolů, a aby se bála co možná nejméně, a sice: i když je to moc zlé, může se člověk pokusit o to, aby ten druhý měl o něco menší strach, a to je láska.

Za chvíli budou míjet můj balkón, zeptat se ho při té příležitosti, jak se jmenuje.

V tu chvíli praskne sklo v balkonových dveřích.

Pomoc!

Příčná flétna, zdá se, že jsem ji opravdu vzala s sebou. Nekomplikovat to. Dobře, vemte ji, ale v žádném případě nesmíte sahat na klapky, rozumíte? Dole: asi padesát lidí. Dívají se na dům, ukazují na něj, objímají se, fotí, telefonují, přestože je hluboká noc, přesněji: čtyři hodiny a dvacet tři minut, a se mnou: hasič, kterého bych později chtěla políbit.

Ólina: Neměla bys to komplikovat.

Mané: Kouř skutečně vydává zvuky: tlumené, měkké, sotva slyšitelné pohlcování prostoru. Vždycky jsem byla přesvědčená o tom, že smrt je něco jako kouř, jen obráceně, myslela jsem si, že smrt je tlumené rozplynutí prostoru a času. Ale mýlila jsem se. Smrt syčí a šelestí. A už s tím nepřestane.

Ólina: Patří ti to.

Mané: Co?

Sebastián: Dívejte se jen mně do očí, ano?

Mané: Byl jste dřív artista? Co nahoře v kupoli na laně předváděl své umění, společně s partnerkou, která se pevně držela, když svými rukama objala vaše zápěstí? Než jste se stal hasičem, byl jste artistou a měl partnerku, která skočila pozadu deset nebo patnáct metrů, zatímco orchestr spustil slavnostní fanfáru,

And I say to myself that I have to learn to think differently. That love is totally different than what I thought it was before now, from now on I know exactly what it feels like. Like this. Like how I feel when I see the fireman with his arms around Mrs. Naumann so she doesn't fall and so that she doesn't feel too scared, that is: even when it gets really bad, you can try to make the other one feel a little less scared, and that's love.

In a while they'll go past my balcony, I'll ask him his name.

At that moment the pane in the balcony door breaks.

Help!

The flute, it seems I really have brought it out with me. Don't make a fuss. Okay, take it, but you mustn't touch the keys, do you hear me? Down there: fifty or so people. Looking at the house, pointing at it, holding each other, taking photos, phoning someone, even though it's the middle of the night: twenty-three minutes past four, and beside me a fireman I'd like to kiss later.

Ólina: You shouldn't make a fuss.

Mané: Smoke really does make a sound: a muffled, gentle, scarcely audible capturing of space. I always thought death was a bit like smoke, just the other way round, I thought death was a muffled dissolving of space and time. But I was wrong. Death hisses and rustles. And it never stops.

Ólina: Serves you right.

Mané: What?

Sebastián: Look just into my eyes, okay?

Mané: Did you use to be an acrobat? Performing up in the dome on a rope with your partner who held you tight when she wrapped her hands around your wrists? Before becoming a fireman, were you an acrobat and had a partner who jumped ten or fifteen metres backwards while the orchestra played a fanfare,

a ona pak přelétla na jinou žerď a cestou provedla salto nebo piruetu, což ve skutečnosti vůbec ladné nebylo, byl to pouze výsledek perfektní činnosti svalů a precizního sladění práce nervů, krevního oběhu a chemických procesů v trénovaném mozku a maximálně koordinovaného, silného těla?

Sebastián: Ne.

Mané: Opravdu ne?

Sebastián: Opravdu ne, ale moc rád bych tím artistou byl.

Ólina: Takové věci se nestávají náhodou. Stávají se vždy z nějakého důvodu. Takové věci člověk přitahuje strachem, který nosí v srdci. Neexistují žádné náhody, a už vůbec ne takové.

Sebastián: Už jsme skoro dole. Ještě dvě příčky a už tam jsme.

Mané: Nadechnout se, vydechnout, nadechnout.

V nočním vzduchu těžká, sladká vůně lipových květů.

Výpary spánku, Lenoru, loje a potu. Jít do vozu, jinak se otrávím. Dýchat. Najít hasiče, kterého bych chtěla políbit.

Moře plné zachránců, kteří rozmotávají a smotávají hadice, potí se, otáčejí velkými kohoutky a mačkají svítící knoflíky, nosí přístroje sem a tam a hlásí radiogramy a komunikují s policií.

Byli jste ve všech bytech?

Chybí tu paní Schneidrová. Nikde tu není, nesejí ani ve voze.

Bydlí nahoře, pod střechou, dveře nalevo.

Najít hasiče, kterého bych později chtěla políbit, a přestože je říjen, lípy voní všude, jako med, a tedy jako letní snídaně na terase.

Dům už jen čadí. Jako nějaká dusící se věc, kterou někdo ubil k smrti. Došlo hned k několika otrávám kouřem, totiž: máme ji všichni.

and then she flew to another trapeze and on the way performed a somersault or a pirouette, which actually wasn't graceful at all, it was just the result of the perfect muscle activity and the precise organisation of nerves, blood circulation and chemical processes in a trained brain and a coordinated, strong body?

Sebastián: No.

Mané: Are you sure?

Sebastián: I'm sure, but I'd love to be an acrobat.

Ólina: Things like that don't happen by chance. They happen for a reason. You bring on things like this with the fear you carry in your heart. There's no such thing as chance, certainly not like this.

Sebastián: We're almost down. Just two more rungs and we're there.

Mané: Breathe in, breathe out, breathe in.

The night air carries the heavy, sweet fragrance of lime tree blossoms.

The smell of sleep, Lenor fabric softener, grease and sweat. Go in the van or I'll get poisoned. Breathe. Find the fireman I want to kiss.

A sea of rescuers untangling and coiling hoses, sweating, turning big taps and pushing lighted buttons, carrying instruments back and forth, reporting radiograms and communicating with the police.

Have you been to all the apartments?

Mrs. Schneider is missing. She's not here, nor in the van.

She lives upstairs, under the roof, the door on the left.

Find the fireman I want to kiss later, and even though it's October, the perfume of lime blossoms is everywhere, like honey, and therefore like summer breakfast on the terrace.

The house is only smouldering now. Like a suffocating object that's been beaten to death. There have been several smoke poisonings, in fact: we've all been poisoned.

Sebastián: Měla byste se opravdu vrátit do vozu, musíme vám ještě položit pár otázek.

Mané: Kde je ten hasič?

Sebastián: Já jsem hasič.

Mané: Ne.

Sebastián: Ale ano. Pojd'te, kousek se projdeme, když nechcete do vozu, pojd'te.

Mané: Kde je paní Schneiderová?

Sebastián: Všichni, kdo byli dnes v noci doma, jsou v pořádku, nemusíte mít obavy.

Mané: Neuhořela ani se neudusila.

Sebastián: Je se vši pravděpodobností zdravá a rozhodně žije.

Mané: Možná tu dnes v noci ani nebyla.

Sebastián: Ano. Byl tady výbuch, že? Muselo se to vznítit. Našli jsme kanystř na benzín. Ať už to udělal kdokoli, udělal to benzínem.

Mané: Udělal?

Sebastián: Někdo vám na dveře od bytu nalil benzín.

Mané: To si opravdu myslíte?

Sebastián: Vyhrožoval vám někdo?

Mané: Nevěděla jsem, jak pomalu je možné myslet, ale teď to vím, totiž: je možné myslet tak pomalu, až se zdá, že se zastavil čas.

Sebastián: Z hořlavých kapalin se uvolňují páry. Když například nalijete benzín na dřevěné dveře a potom u nich přidržíte zápalku, dojde k tupému bouchnutí. Jsou to plyny, které se vznítí. Když se použije málo benzínu, nebývá to žádný hlasitý zvuk. Muselo dojít k výbuchu. To vás probudilo.

Mané: Zní to jako otázka, i když to není otázka.

Sebastián: Spala jste, ne?

Mané: Znělo to jako *buch!* A to mě probudilo.

Sebastián: You should go back in the van, we need to ask you some questions.

Mané: Where's the fireman?

Sebastián: I'm the fireman.

Mané: No.

Sebastián: Yes. Come, let's walk for a bit if you don't want to go in the van, come.

Mané: Where's Mrs. Schneider?

Sebastián: Everyone who was at home last night, is fine, no need to worry.

Mané: She didn't burn to death nor suffocated.

Sebastián: In all likelihood she is in good health and definitely alive.

Mané: Maybe she wasn't here last night.

Sebastián: Yes. There was a deflagration, wasn't there? There must have been a deflagration. We found a petrol can. Whoever did this, did it with petrol.

Mané: Did it?

Sebastián: Someone poured petrol on your door.

Mané: Are you sure?

Sebastián: Did anyone threaten you?

Mané: I didn't know how slowly you can think, but now I know, that is: you can think so slowly that it feels as if time is standing still.

Sebastián: Flammable liquids let off vapours. If you pour petrol on a wooden door and then hold a match to it, it causes a deflagration. It is the gases that are set alight. When there's so little petrol, the noise isn't loud. There must have been a deflagration. It woke you up.

Mané: It sounds like a question, even though it's not.

Sebastián: You were asleep, right?

Mané: It sounded like *whoof!* And it woke me up.

Sebastián: Stěna mezi postelí a domovní chodbou, to byly jen staré dveře a na nich tapeta. Ty okamžitě shořely a šířením kouře... Kdyby k tomu výbuchu nedošlo, kdyby vás to neprobudilo, tak...

Mané: Kdyby mě to neprobudilo, byla bych teď mrtvá, nežila bych, bylo by po mně, byla bych mrtvola nebo zuhelnatělý zbytek mrtvoly.

Sebastián: Poslyšte, pan komisař bude potřebovat, abyste se s ním šla podívat do bytu.

Mané: Někdo úmyslně nalil benzín na dveře mého bytu a pak je zapálil.

Sebastián: Můžu tam jít s vámi, jestli chcete.

2.

Na konci zdi jsou domovní dveře. Byly. Chtěla bych se zeptat, co to znamená: můj byt? Toto jsou příčky zábradlí, pane komisaři.

Můžeme už odsud pryč? Zdechlina knížky, zdechlina budíku, mrtvola kytky. Tady byly dveře od bytu. Nalevo sporák, napravo dřez, oba černé, pokryté prachem. Hned vedle vás ohořelá kredenc, pane komisaři, staromódní, s rozbitým sklem v horní skřínce. Zbytky dvou židlí. Sítko na čaj.

Ólina: Jako by si někdo zrovna udělal k snídani čaj.

Mané: Nic nechybí.

Ólina: Vzpomínám si na sladký ledový čaj v létě, v lednici na ulici Bjarnarstigur ho byly litry.

Mané: Ne! Nic nechybí, vůbec nic tady nechybí!

Vana, která je černá, podlaha, která je černá a na ní zdechliny: ručník, kartáč na vlasy, kobereček.

Mikrofonové stojany, činely, bubny, mixážní pult, počítač, reprobedny: všechno je ploché jako platýz nebo puchýřovitě roztavené, stovky kabelů, rozteklé odhlučňovací kužely za zuhelnatělými zbytky dřevěných desek

Sebastián: The wall between your bed and the outside corridor, it was just an old door with wallpaper. It burnt through straight away and when the smoke spread... If it wasn't for the deflagration, if it hadn't woken you up, you...

Mané: If it hadn't woken me up, I'd be dead now, I wouldn't be alive, I'd be gone. I'd be a corpse or the charred remains of a corpse.

Sebastián: Listen, the commissioner will need you to go and look in your flat.

Mané: Someone intentionally poured petrol on the door of my flat and then set it on fire.

Sebastián: I can go there with you if you want.

2.

At the end of the wall is the front door. Or used to be. I'd like to ask what it means: my flat? These are the balusters, commissioner.

Can we leave now? The carcass of a book, the carcass of an alarm clock, the corpse of a plant. This is where the front door was. The cooker on the left, the sink on the right, both black, covered in dust. Next to you a burnt cupboard, commissioner, old fashioned, with a broken glass in the top cupboard. The remains of two chairs. A tea infuser.

Ólina: As if someone just wanted to make tea for breakfast.

Mané: Nothing's missing.

Ólina: I remember sweet ice tea in the summer, there were litres of it in the fridge on Bjarnarstigur Street.

Mané: No! Nothing is missing, nothing is missing here!

The bath is black, the floor is black and on it the carcasses: a towel, a hair brush, a small rug.

Microphone stands, cymbals, drums, mixing console, computer, speakers: everything is flat like a plaice or blistered, hundreds of cables, melted soundproofing cones behind the charred remains of wooden desks

a gauč, o kterém nevíte, že byl ještě před pár hodinami křiklavě růžový a že byl posetý propálenými dírami od nekonečného množství cigaret. Propálené díry, propálené díry.

Ne. Ano, ne. Nic nechybí. Ano, pane komisaři, určitě.

Ólina: Postihlo to ty nepravé. To ty jsi měla umřít.

Mané: Tady jste.

Sebastián: Tu flétnu jsem zabalil. Myslel jsem, kvůli klapkám a sazím. Zabalil jsem ji do hader.

Mané: Byl jste ve vlnách.

Sebastián: Ve vlnách?

Mané: Proto jsem vás nenašla. Byl jste ve vlnách plných hasičů.

Sebastián: Při zásahu vypadáme všichni stejně, je těžké nás rozeznat. Hledala jste mě kvůli flétně?

Mané: Ne.

Sebastián: A proč teda?

Mané: Chtěla jsem vás políbit.

Sebastián: Kvůli flétně.

Mané: Ne. Kvůli paní Naumannové a kvůli lásce.

Sebastián: Kvůli lásce.

Mané: A kvůli paní Naumannové.

Sebastián: To mi budete muset vysvětlit.

Mané: Prý mě vyzvednou. Kam mě odvezou?

Sebastián: Ještě se vás nikdo nezeptal? Musíte se někde ubytovat. Jsou jen dvě možnosti: Buď řeknete policii nějakou adresu...

Mané: Anebo?

Sebastián: Pokud nemůžete uvést žádnou adresu, tak vás policie odveze do nejbližší ubytovny pro bezdomovce.

Ména: Chci odvézt ke Kláře, to je moje sestřenice. Bydlí kousek odtud.

Sebastián: Kolegové vás tam odvezou. Tak se mějte.

and a couch you wouldn't think was bright pink just a few hours ago and that it was covered in burnt holes from the endless number of cigarettes. Burnt holes, burnt holes.

No. Yes, no. Nothing is missing Yes, commissioner, I'm sure.

Ólina: It fell on the wrong people. It's you who should have died.

Mané: Here you are.

Sebastián: I've wrapped the flute. Because of the keys and the soot. I wrapped it in a cloth.

Mané: You were in the waves.

Sebastián: In the waves?

Mané: That's why I couldn't find you. You were in the waves of firemen.

Sebastián: During intervention we all look the same, it's difficult to distinguish us. Were you looking for me because of the flute?

Mané: No.

Sebastián: So why then?

Mané: I wanted to give you a kiss.

Sebastián: Because of the flute.

Mané: No. Because of Mrs. Naumann and because of love.

Sebastián: Because of love.

Mané: And because of Mrs. Naumann.

Sebastián: You'll have to explain that to me.

Mané: They say they'll pick me up. Where will they take me?

Sebastián: Has no one asked you yet? You need somewhere to live. There are only two options: Either you tell the police an address...

Mané: Or?

Sebastián: If you can't state an address, the police will take you to the nearest homeless shelter.

Ména: I want to be taken to Klára, she's my cousin. She lives nearby.

Sebastián: My colleagues will take you there. Take care.

Mané: Kam jdete?

Sebastian: Domů. Zásah skončil. To s tím polibkem mi někdy vysvětlíte?

Mané: Ne.

Sebastian: Proč ne?

Mané: Zásah skončil. Věříte na náhody?

Sebastian: Ano, věřím na náhody.

Mané: Není to milosrdná lež, že ne.

Sebastian: Není. Tak chvílku vydržte. Ještě něco, nejste mrtvá. Uvědomte si to. Ať už věříte na náhody nebo nevěříte: jste naživu. Rozumíte?

Ólina: Ale měla radši umřít.

Sebastian: Znamenalo to ano?

Mané: Prosím?

Sebastian: Kývla jste. Počkám tu s vámi.

Mané: Dům už skoro nebařá. Lidi na ulici. A mezi nimi -

Ólina. - Hjartan. Vřechny převyřuje, tak jako vřdycky vřechny převyřoval. To není dobré, když se tady ukáže.

3.

Mané: Zítřa musím na Keithstrasse vypovídat jako svědek.

Klára: Ty ses zbláznila, já ti dám Keithstrasse! Zítřa půjdeř k doktorovi, podívej se na sebe, prosím tě, vypadář jako smrt. To fakt vyhořel celý byt, Mané? I studio, vřechno?

Ólina: Ta tvoje sestřenice má pěkné oči. Celá je hezká, narozdíl od tebe.

Mané: Šla jsem naprostou ruinou.

Klára: Půjdeř k doktorovi, i kdybych tě tam měla osobně dotáhnout. Napustím ti vanu. Zamořiř mi celý byt tím smradem ze sazi, benzínu, chemikálií nebo co to je.

Mané: Where are you going?

Sebastian: Home. The intervention is over. Will you explain the kiss to me some time?

Mané: No.

Sebastian: Why not?

Mané: The intervention is over. Do you believe in chance?

Sebastian: Yes, I do believe in chance.

Mané: Is that a white lie?

Sebastian: It isn't. Wait then. One more thing, you're not dead. Consider it. Whether you believe in chance or not: you're alive. You see?

Ólina: But she should have died.

Sebastian: Was that yes?

Mané: Excuse me?

Sebastian: You nodded. I'll wait here with you.

Mané: The house has almost stopped smouldering. People in the street. And among them -

Ólina. - Hjartan. He's taller than everyone else, as he always was. It's not good if he shows up here.

3.

Mané: Tomorrow I have to go to Keithstrasse and stand witness.

Klára: Don't be daft, forget Keithstrasse! You're seeing the doctor tomorrow, look at yourself, you look like death. Did the whole flat go up in flames, Mané? Including the studio, everything?

Ólina: Your cousin has lovely eyes. She's all very pretty, unlike you.

Mané: I walked through total ruin.

Klára: You'll go to the doctor even if I have to drag you there. I'll get a bath ready for you. The whole flat will stink of soot, petrol, chemicals or whatever it is.

Mané: Lipové květy.

Klára: Jo, lipový květy. To dá rozum, co jinýho? Když teď máme říjen.

Mané: Lenor.

Klára: Proboha. Proč jsi na toho hasiče byla tak nepříjemná? Na takovýho milýho hasiče, co ti zachránil život?

Mané: Život mi zachránil výbuch, Kláro.

Klára: Výbuch?

Mané: To říkali.

Klára: Tak mi to řekneš potom. Teď mazej do vany.
A pak půjdeš hned to postele, musíš se vyspat.

Ólina: To bude zasloužený spánek. Zničila toho tolik, že z toho musí být už hrozně unavená.

Mané: Přestaň, Ólino.

Ólina: Požár je Hjartanova pomsta. Pět let se připravoval, teď to přijde.
Neexistuje vůbec nic, čím by ses mohla hájit. Kdo je Hjartan?

Mané: Kdo to byl, Hjartan.

Ólina: Kdo je Hjartan?

Mané: To nebyla moje zakázka. Měla jsem zůstat doma, nikdy neměla jezdit na Island, nikdy.

Ólina: Hjartan!

Mané: Hjartan byl bubeník.

Ólina: U tebe to bylo rychlejší než u něj.

Mané: Co u mě bylo rychlejší než u něj?

Ólina: Zatmění mysli. Hjartan byl na začátku hlavně zvědavý. Hodně toho o tobě slyšel, všichni toho o tobě hodně slyšeli. Ona je jedním z nejlepších producentek v Evropě, jedna z mála žen v této branži na celém světě.

Mané: Tak proč se ptáš, když všechno víš?

Mané: Lime blossom.

Klára: Yes, lime blossom. Of course, what else? Now in October.

Mané: Lenor.

Klára: For god's sake. Why were you so nasty to the fireman? Such a kind fireman who's saved your life?

Mané: It was the explosion that saved my life, Klára.

Klára: Explosion?

Mané: So they said.

Klára: You'll tell me later. Now off to the bath.
And then straight to bed, you need some sleep.

Ólina: She deserves sleep. She's destroyed so much it must have made her really tired.

Mané: Stop, Ólina.

Ólina: The fire is Hjartan's revenge. He's been preparing it for five years and now he strikes. There's nothing you could defend yourself with. Who's Hjartan?

Mané: Who was Hjartan.

Ólina: Who is Hjartan?

Mané: It wasn't my business. I should have stayed at home, I should never have gone to Iceland, never.

Ólina: Hjartan!

Mané: Hjartan was a drummer.

Ólina: You got it faster than he did.

Mané: What did I get faster than he did?

Ólina: Infatuation. Hjartan was just curious at the beginning. He had heard a lot about you, everyone had heard a lot about you. She's one of the best producers in Europe, one of the few women in this field.

Mané: Why do you ask if you know everything?

Ólina: Myslím, že tě ty tvoje city úplně zaskočily. Ale máš svoje pravidla, ne?

Mané: Měla jsem svoje pravidla.

Ólina: Tak mi je vyjmenuj.

Mané: Proč?

Ólina: Vyjmenuj mi je.

Mané: Nikdy si nic nezačít s muži, se kterými spolupracuju,

Ólina: Správně - první pravidlo.

Mané: Z těch, se kterými spolupracuju, už vůbec ne s muzikanty.

Ólina: A pravidlo číslo tři: ne s mladšími muži. Hjartan byl bubeník, to znamená kolega, to znamená muzikant: pravidlo jedna odpadá, pravidlo dvě odpadá, a byl o sedm let mladší než ty: pravidlo tři odpadá. Hjartan vůbec nepřicházel v úvahu.

Mané: Měla jsem ho ráda, no a co? Co s tím mám teď dělat?

Ólina: Pst! Poslouchej, někdo klepe!

Mané: Co?

Ólina: Někdo klepe na stěnu. Slyšíš?

Koralína: *zpívá*

Ólina: A zpívá! Slyšíš? Já zapomněla, že jsi hluchá.

Mané: Nejsem hluchá, slyším to.

Klára: Měla by sis občas někam taky vyjít. Čerstvý vzduch. Mohla bys jít aspoň nakoupit. Potřebujeme pórek, salát, hořčici, chleba a pár jogurtů.

Mané: Tak jo.

Klára: Taky by bylo dobrý, kdybys někdy vytřela koupelnu. Nemůžeš pořád jenom ležet.

Mané: Ty jdeš pryč?

Klára: Přespím u Bena.

Ólina: I think your feelings surprised you. But you have your rules, don't you?

Mané: I had my rules.

Ólina: Name them.

Mané: Why?

Ólina: Name them.

Mané: Never start an affair with the men I work with.

Ólina: Good – rule number one.

Mané: Out of those I work with, definitely not with musicians.

Ólina: And rule number three: not with younger men. Hjartan was a drummer, that means a colleague, that means a musician: rule number one broken, rule number two broken and he was seven years younger than you: rule number three broken. Hjartan was out of the question.

Mané: I liked him, so what? What shall I do now?

Ólina: Hush! Listen, someone is knocking!

Mané: What?

Ólina: Someone's knocking on the wall. Can you hear?

Koralína: *singing*

Ólina: And singing! Can you hear? Sorry, I forgot you're deaf.

Mané: I'm not deaf, I can hear it.

Klára: You should go out sometimes. Fresh air. You could go shopping. We need some leek, lettuce, mustard, bread and some yoghurt.

Mané: Okay.

Klára: You could also sometimes wash the bathroom floor. You can't just lie down all the time.

Mané: Are you going out?

Klára: I'm staying at Ben's.

4.

Mané: Soustředit se na vnější svět. Na to, že ležím na Klárině posteli pro hosty. Oči nechat otevřené, uši zavřené.

Ólina: Stalo se to hned první den v tom bláznivém studiu v majáku na Islandu. Studio v majáku - kdo to kdy slyšel. Šlo jen o to, jak dlouho bude trvat, než si to přiznáte. Hjartanovi to trvalo jednu noc.

Mané: To nemůžeš vědět.

Ólina: Tobě to trvalo dýl. Hjartan za tebou u mixážního pultu pořád ještě není spokojený, přestože všichni ostatní si myslí, že to zní dobře, že je to perfektní. Ale on to chce za každou cenu natočit ještě jednou. Každý ve studiu protočí panenky, každý kromě tebe. Kývneš. Posloucháš, co Hjartan poslouchá. Jdete ještě jednou do nahrávací místnosti, hraje, pění, plachtí, kluci na pohovce se baví islandsky, pijou vodu, kafe. Hjartan plachtí. Posloucháš.

Mané: Ano.

Ólina: Zasloužila sis to.

Mané: Co jsem si zasloužila?

Ólina: Že ti vyhořel bejvák. Nechtěla jsi tomu dát šanci. Žádné vztahy s lidma, natož s chlapama. A když, tak jenom povrchně. Tváříš se sama před sebou bůhvíjak jsi svobodná a nezávislá, ale co se týče základních věcí, jsi naprostej mrzák, naprostej. A vrah. Dvojnásobnej. Tomu říkám svoboda!

Mané: Buď už konečně zticha.

Ólina: Lidi, co takhle žijou, si nic jiného nezaslouží.

Koralína: Ty jsi ta paní, co u ní hořelo, ohňová paní.

Mané: Ahoj. Někdo ti o mně vyprávěl?

Ólina: Kristepane, ty jsi narcistická.

4.

Mané: Concentrate on the outside world. That I'm lying on Klara's guest bed. Keep my eyes open, ears closed.

Ólina: It happened the very first day in the crazy studio in the lighthouse in Iceland. A studio in a lighthouse – what an idea. It was just a question how long it would take before you admit it to yourselves. It took Hjartan one night.

Mané: You can't know that.

Ólina: It took you longer. Hjartan at the mixing console behind you is still not content and even though everyone else thinks it sounds good, that it's perfect. But he wants to record it one more time at all costs. Everyone in the studio rolls their eyes, everyone but you. You nod. You listen to what Hjartan is listening to. You go to the recording room once more, he plays, he is frothing, he is gliding, the guys on the sofa are speaking Icelandic, drinking water, coffee. Hjartan is sailing. You're listening.

Mané: Yes.

Ólina: You deserved it.

Mané: What did I deserve?

Ólina: That your living room burnt down. You didn't want to give it a chance. No relationship with people, let alone with men. And if any, only superficial ones. You boast to yourself how free and independent you are, but when it comes to basic things, you're a cripple, a total cripple. And a murderer. Twofold. What freedom!

Mané: Shut up for god's sake.

Ólina: People who live like this don't deserve any better.

Koralína: You are the lady whose flat was on fire, the fire lady.

Mané: Hello. Has someone told you about me?

Ólina: Christ, you're such a narcissist.

Mané: Ty jsi na mě v noci klepala, vid'. Kde máš maminku?

Koralína: Spí.

Mané: Hezky zpíváš.

Koralína: Hm.

Mané: Co to máš na čele?

Koralína: Spadla na mě zeď.

Mané: Zeď.

Koralína: Hm.

Mané: Jaká zeď?

Koralína: Zeď v pokoji.

Ólina: Dětem by ses radši měla vyhýbat.

Koralína: Kam jdeš?

Mané: Nakoupit.

Koralína: Přijdeš zase?

Mané: Přijdu.

Ólina: A víš proč? Protože jsi ten největší hulvát, jakýho si vůbec lze představit, bezcitná, chladná, zistná. Takže vůbec nic dobrého pro děti.

Mané: Vždyť se nic nestalo.

Ólina: Správně. Ještě se nestalo nic, kvůli čemu by to dítě na tebe bylo odkázané, kvůli čemu bys musela, třeba jen na půl hodiny, přestat myslet sama na sebe a postarat se o ně.

5.

Mané: Ty víš, jak se jmenuje?

Klára: Vůbec netuším.

Mané: Znam tu písničku, kterou zpívala. Měla na čele jizvu. Říkala, že na ní spadla zeď. Divný, ne?

Mané: You knocked on my wall at night, didn't you. Where's your mum?

Koralína: She's asleep.

Mané: You sing very well.

Koralína: Hm.

Mané: What's that on your forehead?

Koralína: The wall fell on me.

Mané: The wall.

Koralína: Hm.

Mané: What wall?

Koralína: The wall in the room.

Ólina: You should avoid children.

Koralína: Where are you going?

Mané: Shopping.

Koralína: Will you come back?

Mané: I will.

Ólina: And you know why? Because you're the nastiest person you can imagine, heartless, cold, greedy. No good for kids.

Mané: Nothing's happened.

Ólina: Exactly. It hasn't happened that the child would depend on you, that you'd have to stop thinking of yourself for at least thirty minutes and take care of it.

5.

Mané: Do you know her name?

Klára: I haven't got a clue.

Mané: I know the song she was singing. She had a scar on her forehead. She said a wall fell on her. Strange, isn't it?

Klára: Vždyť je jí pět. Přestěhovali se sem asi před sedmi lety. Moc se s nimi nebavím. Její otec - Je ti něco? Seš bledá.

Mané: Tak mi to řekni.

Klára: Zabil se. Jo, to se někdy stává. Ona chtěla bezpodmínečně zůstat v Berlíně, tak se sem za ní přestěhoval. I když ona jako jeho žena se vlastně měla přestěhovat za ním do Francie. To byla chyba. Tak se oběsil, chudák Francouz. To je taky způsob, jak někoho opustit. Jak opustit ženu, i s dítětem, bytem a andulkou. Tak čau, letím do nebe.

Ólina: Na někoho, kdo se s nima moc nebaví, o nich má dost podrobný informace.

Mané: Ale bydlí v bytě vedle pokoje pro hosty, ne? V noci na mě klepe.

Klára: Můžu si promluvit s její matkou, ale je vážně divná. Seš si jistá, že na tebe klepe?

Mané: Proč bych si neměla být jistá?

Klára: Poslouchej, doktor mi řekl, že ta tvoje Ólina je jenom hlas. Hlas, který slyšíš, ale ve skutečnosti vůbec neexistuje. Celou dobu jsem si myslela, že je nějaká tvoje přítelkyně. Mohlas mi o tom říct. Jak mám vědět, že je jenom v tvé hlavě? Doktor řekl, že to není nic zneklidňujícího. Po nějaké době to zase zmizí. Je to prý běžné, když někdo po prodělaném traumatu slyší takové hlasy.

Mané: Trauma.

Ólina: Trauma.

Klára: Pokud tě nenavádí k něčemu, co bys normálně neudělala, tak to podle něj není důvod k panice.

Ólina: Dej jí okamžitě facku.

Klára: Bylo by ale dobré, abys šla na psychoterapii. Prý ti to už říkal. Říkal ti to, ne?

Klára: She's just five. They moved here about seven years ago. I don't speak to them much. Her father – Are you okay? You look pale.

Mané: Tell me.

Klára: He killed himself. Yes, it happens sometimes. She wanted to stay in Berlin, so he moved here to live with her. Even though his wife was supposed to have moved to France with him. That was a mistake. So he hanged himself, poor French guy. It's one of the ways to leave someone. To leave a wife and a child and a flat and a budgie. Bye, bye, I'm off to heaven.

Ólina: For someone who doesn't speak to them much, she has quite detailed information on them.

Mané: But they live in the flat next to the guest room, don't they? She knocks on my wall at night.

Klára: I can speak to her mother, but she's really strange. Are you sure she knocks at you?

Mané: Why shouldn't I be sure?

Klára: Listen, my doctor has told me that Ólina is just a voice. A voice you can hear, but in fact doesn't exist. I thought all that time that she's a friend of yours. You could have told me. How am I to know that she's just in your head? The doctor said is nothing disturbing. It will go after some time. He says it's common to hear voices after a traumatic experience.

Mané: Trauma.

Ólina: Trauma.

Klára: If she doesn't make you do things you wouldn't normally do, there's no reason to panic.

Ólina: Slap her right now.

Klára: It would be good to see a psychotherapist though. He said he had told you. He did tell you, didn't he?

Mané: Ano, říkal.

Klára: Ty hlasy slyšíš proto, že ten útok nedokážeš opravdu zpracovat. Chce to čas, to je úplně normální.

Mané: Dobře, že jste spolu mluvili.

Klára: Mám ti pomoci najít nějakého terapeuta?

Mané: Ne. Ale díky.

Klára: Potřebuju tenhle pokoj.

Mané: Odkdy?

Klára: Ben se ke mně stěhuje, to přece víš. Naplánovali jsme to tak už minulý rok. Vůbec nejde o tenhle pokoj. On žádný vlastní pokoj nepotřebuje, jen mi přijde, že by to tu ve třech bylo moc malé. Na pár dnech nesejde. Ben má svůj byt do konce prosince, už ho vypověděl. Tak co?

Mané: Co tak co?

Klára: Myslíš, že to zvládneš? Pomůžeme ti něco najít.

Mané: Zvládnou.

6.

Koralína: Je doma paní z ohně?

Klára: To není žádná paní z ohně. Jmenuje se Mané. Jak ses sem dostala?

Koralína: Přišla jsem. Takhle - podívej.

Klára: Mané, bylo by skvělé, kdybys za sebou zavírala dveře.

Mané: Chceš jít dovnitř?

Karolína: Už jsem vevnitř.

Mané: Můžu jí ukázat tvůj klavír?

Klára: Nebude tě hledat maminka?

Koralína: Maminka spí.

Klára: Jako ostatně vždycky žejo.

Mané: Kláro! Uklidni se.

Mané: Yes, he did.

Klára: You hear the voices because you can't process the attack properly. It needs time, it's completely normal.

Mané: Good you spoke to him.

Klára: Shall I help you find a therapist?

Mané: No. But thanks.

Klára: I need this room.

Mané: From when?

Klára: Ben is moving in with me, you know that. We planned it last year. It's not about the room really. He doesn't really need his room, but it seems to me that it'd be too small for three people. A couple of days is not a problem. Ben has his flat until the end of December, he's already ended the contract. So what?

Mané: "So what" what?

Klára: Do you think you can manage? We'll help you find somewhere.

Mané: I can.

6.

Koralína: Is the fire lady at home?

Klára: She's not a fire lady. Her name's Mané. How did you get here?

Koralína: I've come. Like this – look.

Klára: Mané, it would be great if you could close doors behind you.

Mané: Do you want to go inside?

Karolína: I am inside.

Mané: Can I show her your piano?

Klára: Won't your mummy be looking for you?

Koralína: Mummy is asleep.

Klára: As always, isn't she.

Mané: Klára! Calm down.

Klára: Jasně. Já se uklidním. Hlavně já abych se uklidnila.

Mané: Zase na tebe spadla zed'?

Koralína: Ale jiná.

Mané: Jiná zed'?

Koralína: Zed' v kuchyni.

Mané: Včera v noci?

Koralína: Nevím. Jenom trochu.

Mané: Tentokrát na tebe zed' spadla jenom trochu? To jsi měla štěstí.
Jak se vlastně jmenuješ? Já jsem Mané.

Koralína: Já jsem já.

Mané: Aha. Chceš se podívat na klavír?

Koralína: Něco jsem ti přinesla.

Mané: Obrázek?

Koralína: Napsala jsem povídku. Povídka. Byla jednou jedna holčička a jmenovala se jablko. Hodně tancovala. Tancovala a tancovala až se jí nošky proměnili v párky. A ona pak skusila, aby měla místo párků zase nošky ale to nešlo. Protože nošky se proměnili, takže už neexistovali, konec.

Mané: A proč se jí nožky proměnily v párky?

Koralína: No protože tancovala moc. Vždyť je to v té povídce.

Mané: No to je vlastně pravda. Kdyby tolik netancovala, tak by jí nožky zůstaly?

Koralína: To se nemůže vědět.

Mané: Jak to?

Koralína: Protože to bylo takhle, jak to bylo.

Mané: A jak to, že už umíš psát?

Koralína: Napsala jsem tu povídku v noci.

Mané: Tím se to vysvětluje. Taky jsem tě slyšela, že si v noci někdy zpíváš.

Klára: Sure. I'll calm down. I'm the one to calm down.

Mané: Has the wall fallen on you again?

Koralína: Yes, but a different one.

Mané: A different wall?

Koralína: The wall in the kitchen.

Mané: Last night?

Koralína: I don't know. Just a little.

Mané: This time the wall fell just a little? You were lucky then.
What's your name? I'm Mané.

Koralína: I'm me.

Mané: Oh. Do you want to look at the piano?

Koralína: I've brought you something.

Mané: A picture?

Koralína: I've written a story. The Story. Once there was a girl and her name was Apple. She would dance loads. She danced and danced till her legs turned to sausages. Then she tried to have legs again instead of sausages, but it didn't work. Because her legs had changed, so they didn't exist, the end.

Mané: Why did her legs turn to sausages?

Koralína: Because she had danced too much. It says in the story.

Mané: That's true. If she hadn't danced so much, she would have kept her legs?

Koralína: It's not possible to say.

Mané: How come?

Koralína: Because it was like this.

Mané: How come you can write?

Koralína: I wrote the story at night.

Mané: That explains it. I heard you singing at night.

Koralína: Hm.

Mané: Nemůžeš v noci spát. Tak si zpíváš nebo píšeš povídky, aby ses nebála?

Koralína: Já se nebojím.

Mané: Tak to jsi statečná.

Koralína: To ne.

Mané: Nejsi statečná?

Koralína: Když se nebojíš, tak to není statečnost.

Mané: To máš pravdu.
Co je s maminkou?

Koralína: Nic...

Mané: Myslíš, že pořád ještě spí?

Koralína: Od té doby, co je táta pryč, pořád spí.

Mané: *(chce se jí dotknout?)*

Koralína: Au!

Mané: Bolí to? Co to tam máš? Můžu se podívat?

Koralína: To je jak spadla zeď.

Mané: Já vím. A opravdu na tebe spadla zeď?

Koralína: Dvě zdi. Nejdřív jedna a pak jiná.

Mané: Kdyby na tebe zase padala zeď, tak mi to přijd' říct, jo?

Koralína: Už nepadne.

Mané: Určitě?

Koralína: Když už jednou spadla, tak už neexistuje.

Mané: Mám ti zahrát?

Koralína: Ty se odsud zase brzo odstěhuješ?

Mané: Proč?

Koralína: Jsi tu jenom na návštěvě.

Mané: Neodstěhuju se.

Koralína: Já se možná odstěhuju.

Koralína: Hm.

Mané: You can't sleep at night? So you sing or write stories not to be scared?

Koralína: I'm not scared.

Mané: You're brave then.

Koralína: I'm not.

Mané: You're not brave?

Koralína: If you're not afraid, it's not being brave.

Mané: You're right.
What's wrong with your mum?

Koralína: Nothing...

Mané: Do you think she's still asleep?

Koralína: Since dad left, she's always asleep.

Mané: *(she wants to touch her)*

Koralína: Ou!

Mané: It hurts? What have you got there? Can I have a look?

Koralína: It's from the wall.

Mané: I know. Did the wall really fall on you?

Koralína: Two walls. First one and then another.

Mané: If a wall falls on you again, come and tell me, will you?

Koralína: It won't fall.

Mané: Sure?

Koralína: If it's fallen once, it doesn't exist anymore.

Mané: Shall I play for you?

Koralína: Are you going to move out soon?

Mané: Why?

Koralína: You're here on a visit.

Mané: I won't move out.

Koralína: I might move out.

Mané: Tak já ti zahraju, jo?

Koralína: A zazpívej.

Mané: *(zpívá)*

Koralína: Ne, zazpívej prsty.

Mané: *(hraje)*

Koralína: Zazpívej prsty a pusou.

HLAS z dálky (nebo Ólina): Koralíno!

Mané: Tak se jmenuješ? Koralína?

Koralína: Zpívej.

Mané: Nevolala tě maminka?

Koralína: Ne.

Mané: Já myslím, že volala.

Koralína: Můžu zase přijít?

Mané: Můžeš. A, Koralíno... Zítra večer si musíš dát na chodbu gumáčky. Jinak by ti do nich Mikuláš nemohl nic nadělit.

Koralína: Mikuláš umí procházet zdi.

Mané: Ale pro něj je to mnohem jednodušší, když nemusí procházet zdmi.

Ólina: Nech to dítě na pokoji.

Mané: Tak už běž.

Ólina: O co ti jde? Chceš jí do těch gumáčků nalít marmeládu?

Mané: Koupím jí nějakou hračku.

Ólina: To je nezodpovědné. Obzvlášť v tvém případě. Kupovat hračku dítěti!

Mané: Jako by se kupovaly hračky dospělým.

Ólina: Ještě jí můžeš vyprávět nějakou pohádku. Jednu určitě umíš, ne? Hjartan měl sestru. Jmenovala se Ólina.

Mané: To jsi ty. A naše princezna Mané tu sestru nesnášela. Jako nakonec skoro všechny lidi na světě kromě sebe.

Mané: I'll play for you, shall I?

Koralína: And sing.

Mané: (*singing*)

Koralína: No, sing with your fingers.

Mané: (*playing*)

Koralína: Sing with your fingers and mouth.

VOICE from the distance (or Ólina): Koralína!

Mané: Is that your name? Koralína?

Koralína: Sing.

Mané: Didn't you mum call?

Koralína: No.

Mané: I think she did.

Koralína: Can I come again?

Mané: You can. And, Koralína... Tomorrow night you should put your boots outside so that St. Nicholas can put something in them for you.

Koralína: St. Nicholas can walk through walls.

Mané: But it's easier for him if he doesn't have to.

Ólina: Leave the child alone.

Mané: Go now.

Ólina: What are you up to? Do you want to fill her wellies with jam?

Mané: I'll get her a toy.

Ólina: It's irresponsible. Especially in your case. Buying a toy for a child!

Mané: Should I buy toys for adults?

Ólina: You could tell her a fairy tale. You know at least one, don't you. Hjartan had a sister. Her name was Ólina.

Mané: That's you. And our princess Mané couldn't stand the sister. Like almost all the people in the world apart from herself.

7.

(zvonek)

Sebastián: Ahoj.

Ólina: Co ten tu chce?

Sebastián: Chtěl jsem jen..., myslel jsem...

Ólina: To je ale idiot!

Sebastián: Vypadá to, že našli pachatele. Myslel jsem, že by tě to možná mohlo zajímat.

Mané: Pachatele.

Sebastián: No dobře, tak...

Ólina: To neumí dokončit ani jednu větu?

Sebastián: Tak já nejspíš zase půjdu.

Mané: Chceš jít dovnitř?

Sebastián: Chtěl jsem ti ještě říct, že se jmenuju Sebastián.

Mané: Fakt jste ho chytili?

Sebastián: Jo. Jestli chceš, můžu ti říct podrobnosti.

Mané: Dobře, jo, to by bylo dobrý.

Ólina: To teda nevím.

Sebastián: Říkal jsem si, že bychom se mohli projít. Dokud je světlo, tady kousek je skanzen, v Düppelu.

Mané: Tam už jsem byla.

Ólina: Romantika v blátě. Ty mu to žereš?

Sebastián: Tak mi to tam můžeš ukázat.

Ólina: To bude hodně nezajímavá procházka. I když, mohli bychom si například... společně zavzpomínat?

Mané: Tak jo.

Ólina: Bylo to jednoho pozdního záříjového večera. Zamotala sis vlasy do turbanu z ručníku a řeklas Hjartanovi, co se stalo. A on!

7.

(doorbell)

Sebastián: Hi.

Ólina: What does he want?

Sebastián: I just wanted..., I thought...

Ólina: What an idiot!

Sebastián: They seem to have found the culprit. I thought you might want to know.

Mané: The culprit.

Sebastián: Okay, so...

Ólina: Can't he finish his sentences?

Sebastián: I'd better go again.

Mané: Do you want to go in?

Sebastián: I wanted to say my name is Sebastián.

Mané: Have you really caught him?

Sebastián: Yes. If you like I can tell you details.

Mané: Okay, yes, that'd good.

Ólina: Not so sure.

Sebastián: I thought we could go for a walk. It's still light, there's an open-air museum near here, in Düppel.

Mané: I've already been.

Ólina: A romantic walk in the mud. Are you falling for it?

Sebastián: You can show me around the place.

Ólina: It will be a very boring walk. Then again, we could... share memories?

Mané: Okay.

Ólina: It was one late September evening. You wrapped your hair in a towel turban and told Hjartan what had happened. And he!

Měl radost, měl dětskou nevinnou radost. Reagoval úplně jinak, než jsi očekávala. Okamžitě mi to chtěl zavolat.

Mané: Tobě?

Sebastián: Co?

Ólina: Ale tys mu to nedovolila. Hjartan se směje a vezme tě do náruče, a ty jenom pištíš: Ne, ne. A potom Hjartan říká, že věci se někdy vyjasní naprosto jinak, než by člověk čekal, že se někdy vyjasní samy od sebe bez našeho přičinění.

Sebastián: Ona teď sedí ve vazbě.

Mané: Ona?

Sebastián: Je to tvoje sousedka. Našli ji v ubytovně pro bezdomovce.

Mané: To je blbost.

Sebastián: Jmenuje se Schneidrová, Elsa Schneidrová.

Mané: Ne. To není úplně originální v těchhle věcech žertovat.

Sebastián: To nebyl žert. Je mi to líto. Znáš se s ní? Máš ji ráda... Pokud si dobře pamatuju, tak bydlela v bytě nad tvým studiem.

Mané: Má neustále ucpaný kamna. Nedokáže už uhlí donést nahoru ze sklepa. Někdy mi poděkuje, ale jsou dny, kdy poděkovat neumí. Někdy pro mě mívá nachystaný i hrnek kávy.

Sebastián: Ty jsi paní Schneidrové nosila uhlí ze sklepa?

Mané: Ona už ty kýble nahoru nevynese. Je stará a nemocná. Někdy se ráno zapomene převlíct nebo najíst nebo umýt. Někdy dokonce zapomene, že pokud nechce umrznout, musí si zatopit.

Sebastián: Co to bylo za dům, kde jsi bydlela?

Mané: Jedna půlka domu živnosti, druhá půlka sociální byty.

Sebastián: Nerozumím.

He was happy, he was innocently happy like a child. He reacted completely differently to what you had expected. He wanted to call me to tell me.

Mané: You?

Sebastián: What?

Ólina: But you didn't let him. Hjartan is laughing and holds you in his arms, and you just yell: No, no. And then Hjartan says things sometimes turn out in a way we wouldn't expect, that they sometimes happen without our doing.

Sebastián: She's now in custody.

Mané: She?

Sebastián: It was your neighbour. They found her in the homeless shelter.

Mané: That's nonsense.

Sebastián: Her name is Schneider, Elsa Schneider.

Mané: No. It's not very original to joke in this situation.

Sebastián: It wasn't a joke. I'm sorry. Do you know her? Do you like her... If I remember well she lived in the flat above your studio.

Mané: Her stove is always blocked. She can't carry coal all the way up from the cellar. Sometimes she thanks me, but there are days when she can't stay thanks. Sometimes she has a cup of coffee ready for me.

Sebastián: You carried coal from the cellar for Mrs. Schneider?

Mané: She can't carry the pails upstairs. She's old and ill. Sometimes she forgets to change in the morning, or eat or wash. Sometimes she even forgets that if she doesn't want to freeze she needs to light the fire.

Sebastián: What kind of a house was it you lived in?

Mané: Half of the house businesses, the other half social housing.

Sebastián: I don't get it.

- Ólina:** Jak by taky mohl, takové větě?
- Mané:** Dole je opravná obuv, v prvním patře moje studio a ještě kancelář. Já bydlím ve svém studiu. Zbytek, maličké podkrovní byty nahoře a tu díru v přízemí vedle ševce, přiděluje sociální úřad. Levněji než v bytech od sociálky se bydlet nedá: bez koupelny, se záchodem na chodbě a kamny, jako u paní Schneidrové.
- Ta kamna teda asi explodovala.
- Sebastián:** Ne.
- Mané:** Ale jo, určitě. Nějak špatně jsem zatopila a pak to explodovalo a dům začal hořet.
- Sebastián:** Ne. Paní Schneidrová dveře od tvého bytu polila dvěma kanystry benzínu. To se stalo. Ze všech dveří, které ve vašem domě byly, si vybrala právě ty tvoje a vylila na ně všechnen benzín, který měla. A zapálila je. Dva kanystry jsou přece jen deset litrů, takže musela být schopná unést pořádný náklad. Benzín měla z benzínky. Elsa Schneidrová nesla nocí těch deset litrů a udělala, co udělat chtěla. Ty s tím nemáš vůbec nic společného! Mimochodem, je jí čtyřiašedesát, tomu neříkám tak úplně stará. Dnes ráno každopádně byla vzata do vazby. Můžeš si podat žádost o nahlédnutí do spisu, podat spolužalobu.
- Ólina:** Pravdu nezjistí tak jako tak nikdo.
- Sebastian:** Teď se rozhodnout nemusíš.
- Ólina:** To, kdy se rozhodne, stejně nic nezmění na faktech. Žádný právník skutečnou pravdu nezjistí, ani žádný soud, a-
- Mané:** Buď už konečně ticho!
- Sebastián:** Je mi to líto.
- Mané:** Ne! Ne, to nebylo na tebe, Sebastiáne, tobě nic nemusí být líto, to byla Ólina.
- Sebastián:** Kdo je Ólina?

Ólina: How could he, such a sentence?

Mané: There's a shoe repair shop downstairs, first floor is my studio and an office. I live in my studio. The rest, tiny attic flats upstairs and the hole next to the shoemaker is assigned by the social authority. You won't find cheaper accommodation than social flats: no bathroom, toilet in the corridor and stove like Mrs. Schneider. The stove must have exploded.

Sebastián: No.

Mané: Yes, for sure. I must have made the fire badly, it exploded and the house caught fire.

Sebastián: No. Mrs. Schneider poured two cans of petrol on the door of your flat. That's what happened. Out of all the doors in your house, she chose your door and poured all the petrol she had on it. And set fire to it. Two cans that's ten litres, so she had to be able to carry a lot. She bought the petrol at the petrol station. Elsa Schneider carried the ten litres through the night and did what she wanted to do. You have nothing to do with it! By the way, she is sixty-four, I don't call that really old. In any case she was taken into custody this morning. You can file a request to look into the file, to press charges.

Ólina: No one will find out the truth anyway.

Sebastian: You don't have to decide now.

Ólina: When she decides won't change the facts. No lawyer will ever uncover what really happened, nor any court, and-

Mané: Shut up!

Sebastián: I'm sorry.

Mané: No! No, I didn't mean you, Sebastián, you mustn't be sorry, it was Ólina.

Sebastián: Who is Ólina?

Mané: Neudělala to naschvál.

Sebastián: Ólina.

Mané: Paní Schneiderová.

Sebastián: Vzal bych si právníka, kvůli té spolužalobě.

Mané: Žádného právníka, žádné nahlédnutí do spisu, žádná spolužaloba, ona to neudělala, však oni na to přijdou.

Sebastián: Jak myslíš.

8.

Jannik: Tak co, slyšelas to? Co na to říkáš?

Mané: To jsi ty, Janniku.

Jannik: Já myslím, že skvělý. *Postcard from Turkey*. Těch sedm písniček, co už jsme měli, a dalších deset. Všechno promyšlený. Ale teď na to musíš sednout ty. Hlavně na ten druhý set. Koho by napadlo, že z toho nakonec bude dvojalbum, vid'. Když jsem psal ty texty - Ne, nepsal. Blbost! Ty texty si mě našly.

Mané: V lednu to nepůjde. Nejspíš ani v únoru. Studio je fuč.

Jannik: Do prdele.

Mané: Hm.

Jannik: Dají nám někoho jinýho. Do prdele. Možná bychom to mohli posunout, můžeme pracovat v jiném studiu.

Mané: Slyším jen šumění. Slyším to, jak se taví průtokový ohřívač, jak praskají skla v oknech, jak stoupá kouř. Ztratila jsem sluch, chápeš?

Jannik: Můj hlas slyšíš, ne?

Mané: Věděls, že kouř vydává zvuky?

Jannik: Zvuky.

Mané: Opak toho, co dělá smrt.

Mané: She didn't do it on purpose.

Sebastián: Ólina.

Mané: Mrs. Schneider.

Sebastián: I'd hire a lawyer, for the legal action.

Mané: No lawyer, no looking in the files, no legal action, she didn't do it, they'll find out.

Sebastián: As you like.

8.

Jannik: Have you listened to it? What do you think?

Mané: It's you, Jannik.

Jannik: I think it's great. *Postcard from Turkey*. The seven songs we had plus ten more. Everything so well planned. But now you have to work on in. Especially the second set. Who would have thought it'll end up as a double record, hey. When I wrote the lyrics – No, I didn't write. Nonsense! The lyrics found me.

Mané: I can't do it in January. Probably not in February either. My studio is gone.

Jannik: Shit.

Mané: Hm.

Jannik: They'll give us someone else. Shit. Maybe we could postpone it, we can work in a different studio.

Mané: I can only hear rustling. I can hear the water heater melting, the windowpanes cracking, the smoke billowing. I've lost my hearing, you get it?

Jannik: You can hear my voice, can't you?

Mané: Did you know smoke makes sounds?

Jannik: Sounds.

Mané: The opposite of what death does.

Jannik: Brzo se ti ozvu.
Ólina: To netuším proč.
Mané: Já taky ne.
Ólina: Co budeš dělat teď?
Mané: Půjdu do hračkářství. Koupit hračku. Koralíně.
Ólina: To špatně skončí. Vždycky všechno špatně skončilo. Mnohé věci, které člověk dělá, se zdají být nevinnější, než ve skutečnosti jsou.

9.

Sebastián: Říkal jsem si, že si možná potřebuješ někde oddychnout. Tak jsem ti něco přinesl.
Mané: Letenka?
Sebastián: Řekl jsem oddychnout.
Mané: Ty nelítáš rád?
Sebastián: Lítání patří k věcem, kterým se vyhýbám.
Ólina: Myslím, že tenhle chlápek je úplně mimo.
Sebastián: A vždycky se tomu dá vyhnout.
Ólina: Pokud nechceš na Island.
Mané: Ale tam nikdo nechce.
Sebastián: Lítat nikdo nechce? Pak je teda všechno v pořádku. Tak teda není to letenka. Jsou to klíče od mého domku, je tam hezky, tak kdybys někdy chtěla, přijed'.

10.

Klára: Hele, promiň. Bylo to ode mě hloupý.
Mané: Co?
Klára: Nikam nemusíš. Všechno je v pořádku. Můžeš u nás zůstat, jak dlouho chceš.
Mané: Seš hodná.

Jannik: I'll get back to you.
Ólina: I don't see why.
Mané: Neither do I.
Ólina: What are you going to do now?
Mané: I'll go in the toy shop. To buy a toy. For Koralína.
Ólina: This will end badly. It has always ended badly. Many things one does sound more innocent than they actually are.

9.

Sebastián: I thought you might need to relax somewhere so I've brought you something.
Mané: A plane ticket?
Sebastián: I said relax.
Mané: You don't like flying?
Sebastián: Flying is one of the things I avoid.
Ólina: I think this guy is out of his head.
Sebastián: And you can always avoid it.
Ólina: Unless you want to go to Iceland.
Mané: But no one wants to go there.
Sebastián: No one wants to fly? Then everything is alright. So it's not a plane ticket. It's keys to my house, it's nice there, if you wanted to pop round some time, you can.

10.

Klára: Look, I'm sorry. It was stupid of me.
Mané: What?
Klára: You don't have to move. It's alright. You can stay with us as long as you like.
Mané: You're kind.

Klára: Ben ti vzkazuje, že bude moc rád, když tu s náma budeš.

Mané: Dík.

Klára: Nevěděla jsem, co mu říct.

Mané: Komu?

Klára: Tomu tvému kovbojovi. Čekal tady na tebe.

Mané: Sebastián.

Klára: Nechal ti tu vzkaz, Sebastián. *Tenhle týden jsem doma vždycky do dvou.* Co to má znamenat?

Mané: Dal mi klíč. Má domek u Havely.

Klára: Máte spolu něco?

Mané: S kým?

Klára: Jak jsi říkala, že se jmenuje?

Mané: Má kamenný domek a před ním stojí červená lavička.

Klára: Scházíte se tam?

Mané: Ne.

Klára: Odkud teda víš, jak ten dům vypadá?

Mané: Jela jsem tam. Kde máš boty?

Sebastián: Vevnitř, chtěl jsem jen na skok k vodě.

Mané: Podívat se taky na jezero, být v klidu, jako Sebastián.

Sebastián: Pojd' dovnitř. Postavil to tady můj pradědeček, lesník. A úplně sám. Někdy v roce 1900. Původně ten domek sloužil jako dílna. Postavil ho na zakázku od císaře, protože tehdy spadal les pod něj. A tak je to mimochodem dodnes.

Mané: Že lesník spadá pod císaře?

Sebastián: Ne, že mám dům jen v nájmu, patří městu. Co děláš o Vánocích?

Mané: Nemám tušení, možná budu jezdit na kole. Abych se vyhnula svátkům s Klárou a Benem.

Klára: Ben says he'll be glad if you stay with us.

Mané: Thanks

Klára: I didn't know what to tell him.

Mané: Who?

Klára: That cowboy of yours. He waited for you here.

Mané: Sebastián.

Klára: He's left you a message, Sebastián. *This week I'm at home till two every day.* What's that supposed to mean?

Mané: He gave me his key. He has a little house by the Havel.

Klára: Do you go out?

Mané: With whom?

Klára: What did you say his name was?

Mané: He has a little stone house with a red bench in front.

Klára: Do you meet there?

Mané: No.

Klára: How do you know what the house looks like?

Mané: I went there. Where are your shoes?

Sebastián: Inside, I just wanted to go to the water for a bit.

Mané: To look at the lake, to relax, like Sebastián.

Sebastián: Come in. My great-grandfather built it, he was a forester. On his own. In around 1900. Originally the cottage was a workshop. He was commissioned to build it by the Kaiser, because at the time forests belonged to him. And so is the case still today.

Mané: That a forester belongs to the Kaiser?

Sebastián: No, that I rent the house, the town owns it. What are you doing at Christmas?

Mané: I have no idea, I might go cycling. To avoid celebrating with Klára and Ben.

- Ólina:** O Vánocích bude postávat u ruiny svého bývalého doma. Koncem roku by si měla ještě jednou uvědomit, co způsobila.
- Mané:** Jsme pomalí. Jako šneci.
- Klára:** Šneci.
- Mané:** Nosíme si na zádech domeček. On svůj na svých zádech, já svůj na svých.
- Klára:** Ty seš fakt blázen, ne úplněj, ale blázen seš. A nevymlouvej se na ten požár. Bylas taková už předtím. A od té doby, co ses vrátila z Islandu, blbneš ještě o trochu víc, než ti dělá dobře, zlatíčko. Poslouchej. Za týden tady bude večírek. Tajná vánoční večere v rámci našeho oddělení. Ingroup v rámci ingroup, chápeš, zlatíčko. Holky už umírají zvědavostí, chtějí tě poznat. Ta slavná hudební producentka, co se líbá s hasičem.
- Mané:** Jemně ji od sebe odstrčit, podívat se do země, pak zase nahoru, na ni, pozorovat. Dobrou.
- Klára:** Dobrou, šnečku.
- Mané:** Usmívá se, protože mě má ráda a nemá ráda, že jsem někdy nesnesitelná, a protože je jí líto, jak na tom jsem, a protože mi to nechce říct. A já ji mám ráda, protože to nechce říct.

11.

- Sebastian:** Půjdeš dál?
- Mané:** Jak to, že tak dobře tančíš?
- Sebastian:** Já že dobře tančím?
- Mané:** Tančils s paní Naumannovou, místo abys ji popoháněl.
- Sebastian:** Kdo je paní Naumannová?

Ólína: At Christmas she'll stand at the ruin of her former home. At the end of the year she should once more remind herself of what she has caused.

Mané: We're slow. Like snails.

Klára: Snails.

Mané: We carry our house on our backs. He carries his, I carry mine.

Klára: You really are mad, not completely, but you are. And don't use the fire as an excuse. You were like that before. And since you came back from Iceland, you are even madder than is good for you, sweetheart.

Listen. There's a party here in a week. A secret Christmas dinner of our department. Ingroup within ingroup, you see, darling. The girls are dying to get to know you. The famous music producer who kisses a fireman.

Mané: Push her away gently, look to the ground, then up at her, observe. Good night.

Klára: Good night, little snail.

Mané: She smiles because she loves me and she hates it when I'm unbearable and because she feels sorry about the state I'm in and because she doesn't want to tell me. But I love her for not wanting to tell me.

11.

Sebastian: Will you come in?

Mané: How come you dance so well?

Sebastian: I can dance well?

Mané: You danced with Mrs. Naumann, instead of hurrying her.

Sebastian: Who's Mrs. Naumann?

Mané: Snesls ji z podkroví. Vůbec jsi ji nepopoháněl, nenutil, aby si pospíšila, udělals kolem ní svýma rukama něco jako kulatou, velkou klec a vůbec ses jí u toho nedotknul, na další příčku žebříku ses posunul, až když byla připravená. Viděla jsem to, víš. A říkala jsem si, odkud to umíš, odkud toho víš tolik o lásce a jak se to mohlo stát, že seš takový šnek.

Sebastian: Proto ten polibek! Kvůli lásce a kvůli paní Naumannové.

Klára: A... Mané?

Mané: No.

Klára: Slyšíš ty hlasy vlastně ještě?

Mané: Už ne.

Klára: To je dobře.

Ólina: Nejen že slyšíš. Dokonce vidíš i cítíš a prostě nepouštíš z hlavy! Jak to, že mě Sebastián neslyší, že? Je to pryč, že? Je to už dávno! Přesně, všechno to odsunout: do říše Pryč-Dávno. To ale nejde!

Mané: Mám malou sousedku. Jmenuje se Koralína. Její matka se o ni nestará. Není jí dobře, přišla o svého muže. Proto je dobře, že teď bydlím u Kláry. Koupila jsem jí xylofon. Na Mikuláše jsem jí ho vložila do gumáčků, co si nechala před dveřmi. Chodí ke mně, hrajeme na Klářin klavír a zpíváme si nebo jdeme ven. Mohla bych ji někdy přivést sem?

Sebastian: Ona ti ji půjčuje?

Mané: Je apatická. Klára říká, že by měla požádat o oddělení péče o rodinu, ale já se o ni postarám.

Sebastian: Tak ji přiveď, když ti to dovolí.

Mané: Co budeš dělat na Vánoce ty?

Sebastian: Budu v práci.

Mané: You carried her down from the attic. And you didn't hurry her, you didn't force her to hurry, you made a large round cage with your arms around her and didn't even touch her, you moved to the next rung only when she was ready. I saw it, you know. And I thought about where you learned to do that, where you learned so much about love and how it happened that you're such a snail.

Sebastian: That's the reason for the kiss! Because of love and because of Mrs. Naumann.

Klára: And... Mané?

Mané: Yeah.

Klára: Do you still hear voices?

Mané: Not any more.

Klára: That's good.

Ólina: Not only do you hear. You even see and smell and never let out of your head! How come Sebastián doesn't hear me? It's gone, isn't it? It's so long ago! Exactly, move everything aside: into the land of Long Ago. But you can't do that!

Mané: I have this little neighbour. Her name is Koralína. Her mother doesn't take care of her. She's not well, she lost her husband. That's why it's good I'm staying with Klára now. I've bought her a xylophone. I put it in her wellies she had left outside her flat for St. Nicholas Day. She comes to mine, we play Klára's piano and sing or go outside. Could I bring her here some time?

Sebastian: She lets you have her?

Mané: She's apathetic. Klára says she should ask the Department of Family Care for help, but I'll take care of her.

Sebastian: Bring her over if she lets you.

Mané: What are you doing at Christmas?

Sebastian: I'm at work.

Mané: O Vánocích?

Sebastian: Každý Vánoce. Už roky pracuju od třináctého do druhého v tahu. Beru si noční, když jsou ostatní raději doma.

Ólina: Tohle jeho svatouškovství se nedá vydržet.

Koralína: Musíš přijet!

Sebastian: Nebo by ses chtěla o Vánocích stavit?

Mané: Musím?

Sebastian: Nemusíš.

Koralína: Musíš hned přijet, musíš hned přijet, musíš hned přijet, musíš hned přijet. Musíš mě zachránit, jinak spadnou všechny zdi.

Mané: Vždyť zeď už neexistuje. Říkala jsi, že zeď nemůže spadnout, protože už neexistuje!

Ólina: Ten už tě nebude chtít vidět. Dokonce i ten nejtrpělivější hasič má nějaký hranice.

Sebastián: Co je s tebou?

Koralína: Zpět je místo, které neexistuje. (*zpívá*)

12.

Mané: Kde jsou?

Klára: Kdo?

Mané: Koralína a její matka.

Klára: Včera odjížděly.

Mané: Kam?

Klára: Jak to mám vědět? Myslím, že má domek za městem.

Mané: Panebože. Už dávno mi to říkala...

Klára: Co?

Mané: Že s matkou plánují cestovat.

Mané: At Christmas?

Sebastian: Every Christmas. For years I've always worked from the 23rd to the 2nd straight. I take night shifts when other people prefer to be at home.

Ólina: I can't stand this self-righteousness of his.

Koralína: You have to come!

Sebastian: Or would you like to pop round at Christmas?

Mané: Do I have to?

Sebastian: You don't have to.

Koralína: You have to come now, you have to come now, you have to come now. You have to save me, otherwise all the walls will fall.

Mané: But the wall doesn't exist. You said that the wall can't fall, because it doesn't exist!

Ólina: He will never want to see you again. Even the most patient fireman has his limits.

Sebastián: What's up with you?

Koralína: Back is a place that doesn't exist. (*singing*)

12.

Mané: Where are they?

Klára: Who?

Mané: Koralína and her mother.

Klára: They left yesterday.

Mané: Where to?

Klára: How am I to know? I think she has a house outside town.

Mané: God. She told me long time ago...

Klára: What?

Mané: That she and her mother plan to travel.

Klára: To je nesmysl. Ta nejspíš vůbec nevěděla, že ji čeká cestování. Je jí teprve pět.

Mané: Najdu ji. Postarám se, aby byla v bezpečí.

Klára: Je v bezpečí.

Mané: Není. Musí být se svojí šílenou matkou.

Klára: Třeba jí bude naopak líp, když nebudou v bytě, kde se jim oběsil táta, ne?

Mané: Kde přesně mají ten domek?

Klára: To teda vážně nevím.

Mané: Možná ani neodjela z města, ale jen svoji dceru unesla a zamkla ji tady někam do sklepa.

Klára: Poslouchej, teď ale fakt blázníš. Ty ten hlas zase slyšíš, žejo?

Mané: Ne.

Klára: Jaks přišla na to, unesla svoji vlastní dceru?

Mané: To jsem jen tak řekla. Dělat něco. Dělat něco, co mě přivede na jiné myšlenky. Jannikovo cévédčko, ano.

Ólina: To stačí, to nikam nevede.

Mané: Buď ticho. Buď ticho!

Ólina: To stačí, řekla jsem!

Mané: Zůstat v téhle pozici, pravidelně dýchat, nevšímat si šelestu, zmáčknout PLAY.

Mané: Poslouchat...

Ólina: ...jak se taví průtokový ohřívač...

Mané: ...Jannikovy bláznivé, Jannikovy skvělé nápady. Bez přerušení do šestého tracku. Být rozumná. Udělat pauzu, i když se šelestění nezhoršilo. Otevřít oči, udělat po pokoji pár kroků tam a zpátky, podívat se z okna, aniž bych se na něco podívala, krátce vyvětrat. Zmáčknout PLAY.

Klára: That's nonsense. She probably didn't know she was about to travel. She's only five.

Mané: I'll find her. I'll make sure she's safe.

Klára: She is safe.

Mané: She isn't. She has to be with her insane mother.

Klára: Maybe she'll be better when they're not in the flat where her father hanged himself.

Mané: Where exactly is that house?

Klára: I really don't know.

Mané: Maybe she didn't leave town, but just kidnapped her child and locked her in a cellar somewhere here.

Klára: Listen, you really are mad. You hear the voice again, don't you?

Mané: No.

Klára: How did you come up with the idea she's kidnapped her own daughter then?

Mané: I just said that. Do something. Do something that will make me think of something else. Jannik's record, yes.

Ólina: Enough, it doesn't lead anywhere.

Mané: Be quiet. Be quiet!

Ólina: I said enough!

Mané: Stay in this position, breathe regularly, take no notice of the rustle, press PLAY.

Mané: Listen...

Ólina: ...to the water heater melting...

Mané: ...Jannik's crazy, Jannik's fantastic ideas. Without a pause to the sixth track. Be sensible. Take a break, even though the rustle isn't worse. Open my eyes, take a few steps back and forth in the room, look out of the window without looking at something, air the room a little. Press PLAY.

Ólina: Člověk raději zabije sám sebe než druhé.
Mané: Buď ticho!
Ólina: Vždyť je to pravda.
Mané: Nemáš mě ráda. Nemáš ráda Sebastiána. Nemáš ráda domek u Havely. Myslím, že máš ráda jen ty, co jsou mrtví.
Ólina: A Koralínu.

13.

Ólina: Je pozdě. Teď už je na všechno pozdě.
Mané: Podívej se, Ólino, já vím, že máš pravdu. Jsi to ty, kdo určuje směr. Děje se všechno, co si přeješ. Já ti to všechno přiznávám. Jen prosímtě, aspoň na chvíli mlč.
Zvednout hlavu. Tuhle hlavu, které už stačí jen málo k tomu, aby se konečně zbláznila. To vím naprosto jistě. Až přijedu k domku u Havely, podívat se do okna. Nebe je ještě temné. Brzy se to změní. Tahle noc přece jen skončí. Přilepit se ke zdi, nohy přitáhnout k tělu, hlavu opřít o dřevěné obložení. Pravidelně dýchat.
Zavřít oči.
Zbláznila jsem se. Ólina už nic neříká. Už nemusí. Všechno je tak, jak to mělo být.
Sebastián: Nezbláznila ses.
Mané: Jsem cizí. Nevšimla jsem si té hranice. Nevšimla jsem si toho, kdy jsem ji překročila. Už se to jednou stalo, víš.
Sebastián: Máš úplně modrý rty.
Mané: Ona už se nevrátí. Její matka brala drogy, rozumíš? Prášky. Deprese. To ona, to ona je měla, já ne. Byla to ona, u koho se vyvinula posttraumatická deprese. Její muž se zabil, proto je měla.
Sebastián: Matka té holčičky od vedle.

Ólina: It's easier to kill oneself than others.

Mané: Shat up!

Ólina: But it's true.

Mané: You don't like me. You don't like Sebastián. You don't like the cottage by the Havel. I think you like only those who are dead.

Ólina: And Koralína.

13.

Ólina: It's late. It's too late for anything.

Mané: Look, Ólina, now I know that you're right. It's you who sets the direction. Everything you want happens. I admit it to you. But please, be quiet for a minute.

Raise my head. Raise this head that's really close to finally going mad. I know it for sure. When I get to the cottage by the Havel, look in the window. The sky is still dark. It will change soon. This night will end. Press against the wall, pull the legs to the body, lean my head against the wooden panelling. Breathe regularly.

Close your eyes.

I've gone mad. Ólina doesn't say anything. She doesn't have to. Everything's the way it should have been.

Sebastián: You haven't gone mad.

Mané: I'm someone else. I didn't notice the threshold. I didn't notice when I crossed it. It's happened before, you know.

Sebastián: Your lips are all blue.

Mané: She's never coming back. Her mother was on drugs, you know? On pills. Depression. It was her who had it, not me. It was her who had posttraumatic depression. Her husband killed himself, that's why she took them.

Sebastián: The mother of the girl next door.

Mané: Vysadila prášky a odvezla Koralínu.
Sebastián: A ty sis myslela, že ji zachráníš.
Mané: Chtěla jsem ji odvézt sem. Jenom pro začátek. Chtěla jsem ji vzít její matce. Unesla bych ji. Zbláznila jsem se.
Sebastián: Kde je tvoje vlastní dítě, Mané?
Ólina: Dívá se dočista jako Hjartan. To je zajímavý, ne? Člověk si vybírá pořád jednu a tu samou společnost.

14.

Hjartan: Zůstaň tady se mnou.
Mané: Já nemůžu, Hjartane.
Hjartan: Tobě se Reykjavík nelíbí?
Mané: Líbí.
Hjartan: Tak vidíš. A směješ se. Když se směješ, jsi krásnější.
Mané: Jsi zamilovaný, a tedy nepřičetný.
Hjartan: A ty jsi taky zamilovaná, a tedy bezmocná.
Mané: Budeš toho litovat, když tu zůstanu.
Hjartan: Uvidíme.
Mané: Ani jeden z nás ještě neví, co se opravdu stane. Později. Teď. Že ty ničeho litovat nebudeš. Že já budu litovat něčeho úplně jiného. Že slova jako nepřičetná a bezmocná znamenají něco úplně jiného. Že krása už nebude mít žádný význam.

15.

Mané: Musím jít.
Sebastián: Kam musíš zase jít?
Mané: Prostě musím jít, chápeš. Prostě musím hned teď jít.

Mané: She stopped taking the pills and took Koralína away.

Sebastián: And you thought you'd save her.

Mané: I wanted to bring her here. Just for the start. I wanted to take her from her mother. I would have kidnapped her. I've gone mad.

Sebastián: Where's your own child, Mané?

Ólina: He watches you just like Hjartan. That's interesting, isn't it? One always chooses the same company again and again.

14.

Hjartan: Stay with me here.

Mané: I can't, Hjartan.

Hjartan: Don't you like Reykjavík?

Mané: I do.

Hjartan: So you see. And you're laughing. You're more beautiful when you laugh.

Mané: You're in love, therefore raving.

Hjartan: And you're also in love, therefore helpless.

Mané: You'll regret it if I stay.

Hjartan: We'll see.

Mané: Neither of us knows what will happen. Later. Now. That you won't regret anything. That I'll regret something completely different. That words like raving and helpless mean something else. That beauty will be meaningless.

15.

Mané: I must go.

Sebastián: Where do you have to go?

Mané: I just have to go, you know. I just have to go right now.

Ólina: Kdyby se tak rozzlobil nebo křičel, kdyby praštil pěstí do stolu, zatřásl tebou, vyhrožoval ti, nadával ti. Vid'.

Mané: Sebastiáne.

Ólina: Říkala jsem to. Dokonce i šnek má své hranice. Dokonce i pro něj jsi moc pomalá. To je třetí část pomsty. Požár. Já. A teď hasič. Hasič, který na tebe kouká, když teď odcházíš. A nezadrží tě.

Mané: To je dobře.

Ólina: Zase jsi utekla.
Ale kam půjdeš?

Mané: Koralína.

Ólina: Koralína není tvoje dcera.

Mané: Studio mi vyhořelo. Byt vyhořel. Moje rodina je mrtvá. A já vůbec nejsem vyděšená.

Ólina: Jak se jmenovala ta povídka, co napsala Koralína?

Mané: Povídka.

Ólina: Ne, jinak. Co říkala, o těch zdech.

Mané: Že spadly. Že spadnou. Že spadly.

Ólina: Co říkala?

Mané: Já nevím sakra!

Ólina: Že zpět je místo, které neexistuje.
Sedni na kolo a jed'.

Mané: Kam?

Ólina: Doleva.

Mané: Kam?

Ólina: Dělej!
Doprava. Jed' rychlejc, nebo zmrzneš.

(zvoní mobil)

Klára: Haló? Jsi tam?

Ólina: If only he got upset or shouted, if he slammed the table, shook you, told you off. Am I right.

Mané: Sebastián.

Ólina: I was right. Even a snail has his limits. You're too slow even for him. That's the third part of the revenge. The fire. Me. And now the fireman. The fireman who's now watching you as you leave. And doesn't hold you back.

Mané: That's good.

Ólina: You've run away again.
But where are you going?

Mané: Koralína.

Ólina: Koralína is not your daughter.

Mané: My studio went up in flames. My flat went up in flames. My family is dead. And I'm not at all scared.

Ólina: What was the name of the story Koralína wrote?

Mané: The Story.

Ólina: No, something else. What did she say about the walls?

Mané: That they fell. That they'll fall. That they fell.

Ólina: What did she say?

Mané: I don't know!

Ólina: That back is a place that doesn't exist.
Get on your bike and go.

Mané: Where?

Ólina: To the left.

Mané: Where?

Ólina: Go!

To the right. Go faster, or you'll freeze.

(a mobile ringing)

Klára: Hallo? Are you there?

Mané: Jo.

Klára: Už jsem ti volala dvakrát, ale nebralas to. Třikrát.

Ólina: A teď doleva.

Mané: Neslyšela jsem to.

Ólina: Doleva!

Klára: Jak to, žes to neslyšela?

Mané: Jak to mám vědět?

Klára: Tak přijed', večírek je v plným proudu, všichni tě touží poznat!

Ólina: Zastav. Jsme na místě.

Mané: Kde?

Ólina: Tam, kde máš být. U jámy.

Mané: Já nechci.

Ólina: Dům, který se tady teď staví, bude obrovský a odlitý z betonu. Nebudou v něm žádné podkrovní byty a pokoje, budou menší a oproti předchozímu domu symetričtěji uspořádané. V přízemí žádná místnost, kde by měla být opravna obuvi. Vchod je pořád ještě na straně odvrácené od ulice.

Ólina: Mlčet. Naslouchat. Někdo tam je.
Někdo tam chodí. Jdi tam!

Mané: Kam?

Ólina: Nahoru. Zjistit, kdo tam chodí!

16.

Mané: Haló? Dobrý večer, paní Schneiderová.

Schneiderová: Zhruba někde tady musela stát moje kamna, ne?

Mané: Spíš tady.

Schneiderová: Myslíš?

Mané: Yes.

Klára: I've called twice, but you didn't answer. Three times.

Ólina: And now left.

Mané: I didn't hear it.

Ólina: Left!

Klára: How come you didn't hear it?

Mané: How can I know?

Klára: Come over then, the party is in full swing, everyone wants to meet you!

Ólina: Stop. We're here.

Mané: Where?

Ólina: Where you are supposed to be. At the pit.

Mané: I don't want to.

Ólina: The house they're going to build here will be massive, cast from concrete. There will be no attic flats and rooms will be smaller compared to the previous house, symmetrically arranged. No room for a shoemaker's on the ground floor. The entrance is still on the side turned away from the street.

Ólina: Be silent. Listen. Someone's there.
Someone is walking around. Go there!

Mané: Where?

Ólina: Up there. Find out who is walking there!

16.

Mané: Hallo? Good evening, Mrs Schneider.

Mrs. Schneider: My stove must have been somewhere here, I think?

Mané: Probably somewhere here.

Mrs. Schneider: Do you think so?

Mané: Všechno tu bylo zkosené. Stropy byly šikmé, vy si nepamatujete? Váš byt byl přece podkrovní.

Schneiderová: Podkrovní díra. Podkrovní nora.

Mané: Myslela jsem, že jste ve vězení.

Schneiderová: To není místo, kde by chtěl člověk zůstat.

Mané: Prosím?

Schneiderová: Není na tom nic pěknýho, bejt zavřenej.

Mané: A taky jste přece nic neprovedla.

Schneiderová: Ostatní si myslí něco jiného.

Mané: Já vím, ostatní si myslí něco jiného, ale vy jste samozřejmě nic neprovedla.

Schneiderová: To je otázka definice.

Mané: Co?

Schneiderová: Otázka definice.

Mané: Co je otázka definice, paní Schneidrová?

Schneiderová: Jestli zapálit dům je zločin, nebo to žádný zločin není. Seš nachlazená.

Mané: Zapálila jste ten dům, paní Schneidrová? Málem jsem chcípla!

Schneiderová: Ale žiješ, pamatuj si to. Tamto se nepočítá. To, co je, se počítá. Nikdo z vás nechcípnul. Nebo seš duch?

Mané: Skoro jsem uhořela a moje studio -

Schneiderová: Tvoje studio je mi ukradený. Máš dost peněz na to, aby sis koupila nový.

Mané: Jste blázen, paní Schneidrová.

Schneiderová: Vidiš třísku v oku bratra svého a trámu v oku svém nedbáš. Že jsem blázen, víš už dlouho. Je hrozně praktický být blázen.

Mané: Lžou. Vy jste to nebyla. Byla jste přece už ve vyšetřovací vazbě, odkud byste se nedostala, kdybyste jim to řekla.

Mané: Everything used to be sloped here. The ceilings were sloped, can you remember? Your flat was in the attic.

Mrs. Schneider: An attic hole. An attic burrow.

Mané: I thought that you were in prison.

Mrs. Schneider: It's not a place where you want to stay.

Mané: Excuse me?

Mrs. Schneider: It's not nice being locked up.

Mané: Besides you didn't do anything.

Mrs. Schneider: Others think otherwise.

Mané: I know, others think otherwise, but of course you didn't do anything.

Mrs. Schneider: It's a question of definition.

Mané: What?

Mrs. Schneider: A question of definition.

Mané: What's a question of definition, Mrs Schneider?

Mrs. Schneider: Whether burning a house down is a crime or it's not a crime. Have you caught a cold?

Mané: Did you set the house on fire, Mrs. Schneider? I almost died!

Mrs. Schneider: But you're alive, remember. What was, doesn't count. This here does. None of you died. Or are you a ghost?

Mané: I almost burned to death and my studio -

Mrs. Schneider: I don't give a damn about your studio. You have enough money to buy a new one.

Mané: You are crazy, Mrs. Schneider.

Mrs. Schneider: You see the speck in your brother's eye, but you fail to see the beam in your own eye. You've known for a long time I'm crazy. Being crazy is really practical.

Mané: They lie. It wasn't you. You were in custody, you wouldn't have got out, if you had told them.

Schneiderová: Ano. Kdybych jim to řekla, nepustili by mě už. A představ si, oni mi nic nemůžou dokázat! Každopádně mi teď přidělí nový byt. Větší, s ústředním topením, paní producentko. To už je jisté. Včera mi došlo vyrozumění. A ty? Kde teď vlastně bydlíš?

17.

Mané: Vidět slovo. Znovu a znovu v tichu vidět na Koralínině straně reality. Pokud Zpět neexistuje, kde potom jsem od té doby, co se Hjartan znovu vynořil? Žádná odpověď, žádný názor, žádný komentář? Pokud Zpět je místo, které neexistuje, co potom bude Reykjavík, když tam znovu poletím? Ólino, ty nic neřekneš? Zjistit, kde jsem, když jsem v tomhle tichu.

Hjartan: Generální oprava.

Mané: Jasně.

Hjartan: Pojedeme na Vlaštovce?

Mané: Ale nebudeš řídit.

Hjartan: Prosímtě. Je opravená.

Mané: Nebudeš řídit. Něco jsi kouřil.

Hjartan: Dělán to už roky. Umím to.

Mané: Nejde jenom o nás dva.

Hjartan: Prší.

Mané: Právě proto.

Hjartan: Právě proto ne.

Mané: Právě proto ano.

Pozoruju kouli, ve kterou se proměnilo moje břicho za poslední měsíce, dívám se sama sobě a říkám, že život odted' už navždy půjde tím stejným směrem, že se teď rozhodlo, že já jsem se teď rozhodla.

Mrs. Schneider: Yes. If I had told them, they wouldn't have let me out.

Imagine, they can't prove anything! In any case, now they will assign a new flat to me. A bigger one with central heating, Producer. That's for sure. I got the notice yesterday. And you? Where do you live now?

17.

Mané: See the word. Again and again see Koralina's side of reality in silence. If Back doesn't exist, where have I been since Hjartan reappeared? No answer, no opinion, no commentary? If Back is a place that doesn't exist what will be Reykjavík if I fly there again? Ólina, have you got nothing to say?
Find out where I am when I'm in this silence.

Hjartan: General overhaul.

Mané: Sure.

Hjartan: Shall we go on the Swallow?

Mané: But you're not going to drive.

Hjartan: Come on. It's repaired.

Mané: You won't drive. You've been smoking.

Hjartan: I've been doing it for years. I can manage.

Mané: It's not just the two of us.

Hjartan: It's raining.

Mané: Exactly.

Hjartan: That's why not.

Mané: That's why yes.

I watch the ball my belly has turned into during the past months, I wonder at myself and think that life from now will always go in one direction that it's been decided that I have decided.

Myslím si naprosto mylně, že život je otázkou rozhodnutí, která člověk činí. Když startuju, mrholí, Hjartan svými teplými pažemi objímá moje břicho.

Ólinino průhledné mlčení, jako by byla z mlhy. Oblouk, který Jannik při přechodu k další pasáži hraje, příliš, příliš vepředu na krku kytary, kam basista normálně sahá jen málo.

Vypnout mixážní pult. Sametové ticho. Dokončit vzkaz k hrubému mixu pro Jannika.

Mávnu na taxík a skutečně bych si nemyslela, že se takhle rozhodnu.

18. V Reykjavíku

Mané: Maják je zamčený. Zpátky je místo, které neexistuje: tady teď bydlí někdo cizí. Racci na útesech, sníh, vítr, severní moře: slané, pěnicí. Naslouchám. Příliv, výkřiky ptáků, svištivý proud vzdušné masy. Vnější zvuky, jen vnější. Jsem tady, jinak nikde.

Ólina: Mané...

Mané: Nedá mi facku. Nepráskla dveřmi před nosem a neplivla mi do obličeje. Znovu a znovu se dívat do země, z oken. Čaj na stolku. Svíčka. Mluvit, něco nemožného.

Ólina: Take the jacket off. You are dripping.

Mané: Poslouchat. Dům je klidný. Sedět. Jen tak sedět.

Ólina: I'll take you there, right?

Mané: Hřbitov leží uprostřed Reykjavíku. Ne na útesu ani u majáku, jak jsem si myslela.

Ólina: Hjartan. Tíra. You kept saying it all the time.

Ólina: You were in hospital, for three nights. And you kept repeating their names: Hjartan, Tíra, Hjartan, Tíra. That's how we know her name.

I think mistakenly that life is a question of a decision one makes.
When I start the bike, it's drizzling. With his warm arms Hjartan
hugs my belly.

Ólina's see-through silence seems to be made of mist. The arc that
Jannik plays while moving into the next passage is too, too close to
the neck of the guitar where a bass player hardly ever reaches.

Turn of the mixer. Velvet silence. Finish the message for the rough
mix for Jannik.

I wave at a taxi and I'd never have thought I'd make this decision.

18. In Reykjavík

Mané: The lighthouse is locked. Back is a place that doesn't exist:
someone else lives here now. Seagulls on the cliffs, snow, wind,
North Sea: salty, foamy. I listen. High tide, birds calling, swishing
sound of the air mass. Outside sounds, only outside sounds. I'm
here and nowhere else.

Ólina: Mané...

Mané: She doesn't slap me. She doesn't slam the door in front of my door
and doesn't spit in my face. Again and again look down, out of the
window. Tea on the table. A candle. To speak, impossible.

Ólina: Take the jacket off. You are dripping.

Mané: Listen. The house is quiet. Sit. Just sit.

Ólina: I'll take you there, right?

Mané: The cemetery is in the middle of Reykjavík. Not on the cliff, not by
the lighthouse as I thought.

Ólina: Hjartan. Tíra. You kept saying it all the time.

Ólina: You were in hospital, for three nights. And you kept repeating their
names: Hjartan, Tíra, Hjartan, Tíra. That's how we know her name.

Mané: Vyhrnout si rukávy svetru: kůže na mém předloktí je naprosto nepoškozená. Horní část paží, nepoškozená. Rukou si přejet po šíji. Žádná říznutí, žádné stehy, nikde nic. Na prsou žádné jizvy. Kalhoty, spodní prádlo.

Vyběhla jsem z nemocnice, vzala si taxík na první ranní letadlo. Do Londýna: hotelový pokoj, záchodová mísa neustále plná zvratků, prášky proti bolesti, horečka, žízeň.

Jmenovala se Tíra. To znamená slabounké světlo. Té motorce jsme říkali Vlaštovka. Dělal neskutečné piruety na náledí, které vzniklo po mrhnutí, hned co jsme vyjeli. Přestože jsem celou dobu věděla, že se zřítíme, pomyslela jsem si, že jízdu zvládám naprosto skvěle. Pak na mě ležel, odstrčila jsem motorku z klína, obrovského břicha a připlazila se k Hjartanovi. Jeho nevěřící pohled ztrápený bolestí. Červená louže pod jeho hlavou. Vyhazují je. Děti, které se narodí mrtvé, se nepohřbívají. Ale oni Tíru pohřbili. K Hjartanovi.

Za pět let došlo k požáru. Řekls, to byl zázrak. Kdybyste to neslyšela, kdyby vás to neprobudilo, tak... A já ty tři tečky slyším naprosto zřetelně, stejně jako jsem v noci slyšela to *buch!*, nechceš to slovo vyslovit. Jsi mladý hasič s poškrábanou tváří a nechceš vyslovit slovo mrtvá.

Mané: Pull up my sweater sleeves: the skin on my forearm is intact. The top part of my arms, intact. Move my hand along the nape of my neck. No cuts, no stitches, nothing. No scars on breasts. Trousers, underwear.

I ran out of the hospital and took a taxi for the first flight. To London: a hotel room, a toilet bowl constantly full of vomit, painkillers, fever, thirst.

Her name was Tíra. That means gentle light. We called the motorbike Swallow. It started spinning on the ice that formed after the drizzle straight after we set out. Although I knew all the time we would fall, I thought I was driving really well. Then he was lying on top of me, I pushed the bike from my lap, from the massive belly and crawled to Hjartan. His look of disbelief full of pain. The red puddle under his head. They throw them away. Children who are born dead are not buried. But they buried Tíra. With Hjartan.

Five years later there was a fire. You said it was a miracle. If you hadn't heard it, if it hadn't woken you up, then... I can hear the three dots perfectly well, just like I heard the *whoof* that night, you don't want to say the word. You're a young fireman with a scratch on your face and you don't want to say the word dead.